

ADONNEMENTS

Indochine Union postale

Un an... 8000 Un an... 30000

Six mois... 5000 Six mois... 6000

Annouces Légales

9500 la ligne de 6 points sur justification de 9 cécros quelle que soit la page.

Annouces Commerciales

On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Bảo

NĂM THỨ HAI SƠ LẠI
NGÀY THỨ TƯ
7 MAI 1924
Chủ-bút: LE-SUM

Lo Courrier Indochinois

東法時報

BAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số: 324

Mai 1924

GIẤY CÁN

Đông-Pháp Thời-Bảo

Mỗi năm... 8000 Mỗi năm... 10000

Năm năm... 5000 Năm năm... 6000

Mua báo phải trả tiền trước

Mandat và thư để gửi cho

M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Rao báo và việc buôn bán hay là việc gì...
xin thương nghị trước

TIỂU-THUYẾT QUAN-HÊ

VỚI TOÀN CUỘC XÃ-HỘI THẾ NÀO?

Muốn cho một nước phong-tục thuần, đạo-dức thanh, học-thuật mới, trước hết không chỉ hay bằng cái lương-tiêu-thuyết.

Tính người đời nay, đầu đầu cũng thích tiêu-thuyết. Không phải thích tiêu-thuyết, vì ý cạm để hiểu; tiêu-thuyết cũng có chỗ nghĩa-khó từ xa. Không phải thích tiêu-thuyết vì vui và nhàn nhàn; tiêu-thuyết cũng có chỗ đáng ghê, đáng sợ, đáng khổ-não, đáng thương-tâm.

Cái hay của tiêu-thuyết vô cùng, nên nó làm lay động lòng người rất mạnh. Người sẵn có cảm-tinh, xem tiêu-thuyết càng thêm cảm-tinh, mà người không có cảm-tinh, xem tiêu-thuyết cũng phải xúc-tinh sanh cảm. Công-dụng tiêu-thuyết có nhiều cách:

Người đọc tiêu-thuyết thường thương vì trong khi đọc đó, để cả óc khàn vào, nên con mắt dường như liếm điếm, tinh-thần dường như lay động; cái hay hoặc cái dở, đâm thắm vào một ngày một ít, lâu thành nhiều; sau khi đọc xong rồi, hoặc cách vài ngày, hoặc cách vài tuần, mà vẫn còn không khuấy, nhớ đến có chỗ riêng mình còn khoái, còn giận, còn quỵn-luyến, còn bi-thương. Không khác gì như người uống rượu say — say rồi tỉnh — tỉnh rồi còn nhớ lại mùi men vậy. Ấy là cách cảm-nhiệm (đắm-thấm).

Lại có cách làm cho người đọc đến đau đớn dường như dao cắt, kim châm, tức-giận cũng như bị người bức-sắc; có chỗ nghiêm-rang, có chỗ dưng-tóc, có chỗ sa-nước-mắt, có chỗ bắt-buồn-cười, có chỗ thờ-dãi, có chỗ đập-ghế, ầy gọi là van-thích-khích-cử. — Thiên hạ người nào mà trí-thức càng mẫn-thiệp, thì cảm-chịu cái van-thích-khích càng mau, càng dữ-dội, nhưng cũng dễ bởi sức câu-van trong truyện cao-thấp thế-nào.

Còn một cách nữa, so lại càng cao-thượng hơn, là đại-phẩm ta đọc tiêu-thuyết, ta phải đem cái thân ta đặt vào trong tiêu-thuyết, mà phải tự-nhận ta là vai-tượng trong tiêu-thuyết. Như đọc truyện Văn-Tiên, thì ta tự ví ta là Văn-Tiên, đọc truyện Nhị-Độ-Mai thì ta tự ví ta là Mai-lương-Ngọc...

Ta đã hoá cái thân ta vào trong truyện, thì khi đó, cái thân ấy, không phải là cái thân của ta có, nó dần dần từ cái cảnh ngộ này qua đến cảnh ngộ kia, giả sử người vai-chính trong truyện là ông Hoa-sinh-Tông (Georges Washington) thì ta hình như ông Hoa-sinh-Tông; người vai-chính trong truyện là ông Náp-phá-Luân (Napoleon) thì ta hình như ông Náp-phá-Luân; người vai-chính trong truyện là Đức-Không-Tử, Thỉnh-Giá, Gia-Tổ thì ta cũng hình như Đức-Không-Tử,

VĂN-UYÊN

CÁM-KHAI

Thần phân vì đời quá ngắn,
Bút thần không viết nổi thương-tan.
Muôn hàng mưa nhỏ muôn hàng bụi,
Một nét thơ sa một đoạn trang.
Lật đi là vàng thoi ngọc ngà,
Đặt đi là chiếc nhẫn ngọc sương.
Muôn câu nghìn năm trôi đi hết,
Non nước từ bề cảnh vẫn vương.

THÂN-NGHIÊN

Tám kiếp nhà bay là quí nghèo,
Lâm cho trạng-sĩ phải năm què.
Sơn-hà tuyết rừng chen khóm trúc,
Lập-ban rừng tỉnh một ngọn đèn.
Thăm lại lời xưa ai nói lại,
Suy ra tội họ đang cho lên.
Lòng này đã sang gan chí lập,
Tạo để nhà này giữ sức thần.

Hồng-Tiên

Nguyệt-vân-Tử-Ưng
Lãng-Antrường (tập-bày).
Travinh.

THA-HƯƠNG NGỎ CÓ TRI

Tha chực nằm chờ gặp bạn lành,
Hàng huyền bay gặp trời đối cảnh.
Thần trang trở lại lòng đương tỉnh,
Già hết nước em cười đã thành.
Mưa nắng như ngày đang rất mặt,
Vui vậy là thuở ước trông tin.
Trong phòng một hộp râu phen trắng,
Một túi quan son một túi tình.

Lão-Đông.

VĨNH-TÀU CẢM-TÁC

Ngân đêm sang chơi cảnh Vũng-tàu,
Đã thành một khoảnh khách lao xao.
Nghe xa rồi chợt người quên mất,
Cây cỏ quanh mình bỗng hóa sao.
Đen đó lâu đài sen lộng sắc,
Trắng xanh trời biếc lặn pha màu.
Khên tay thơ tạo giây phút cuộc,
Mỗi nước tam kỳ chảy giọt bao.

Tuân-Anh.

THAY CỬ ĐỔI MỚI

Đất nước ta tuy hẹp hòi, dân số tuy ít hơn các nước, tài trí tuy còn kém hơn người, chờ đợi tất bất-chuộc, người Annam ta dám giành giật nhất. Nhưng khi dám khoe mình là con Tiên châu Rồng, tuy hình vóc thấp nhỏ mà trí hóa khéo khôn, chẳng hề biết nhường nhịn một ai, họ làm việc gì, bày biện nghề nghiệp gì, miêng nghĩ thế nào, được nghe tận tai thì người Annam bắt chước được cả.

Bắt chước, lúc thì còn nhỏ, thấy ai làm việc gì thì họ bắt chước, họ bắt chước ngay từ khi mới ra đời: «Thằng sao hay bắt chước quai», «Tôi mềc có liền, vì tôi biết họ hình như mình rồi đó. Nay lên lên ngồi nghiêm nghĩ một mình, ở đời có nên tập tành bắt chước hay không?». Nên làm, song phải lựa đều, lựa việc mà bắt chước, chứ không nên bắt chước mọi việc mà bị miêng đời đi nghĩ rằng: «Thấy người ta ăn khoai rồi cái miệng chảy quai!», «Annam ta đã tốt-nghiệp về nghề «Bắt chước» rồi. Chờ chi thấy người ta lặn xuống nước, bay lên trời, dục núi làm đờng xe, lập biển xây nên thành mà bắt chước làm theo, thì sự bắt chước ấy rất có lợi cho non-quần, đáng kính, đáng phục. Cái này những nghề hay nghiệp khéo, những sự mềc hiểm, những gương khấn-khai thì lại ngại mà ngại, mà những điều mà bắt chước thì lại ngại mà ngại, mà bắt chước cho được.

Muốn chơi cho sang trọng thì phải ăn mặc Âu-trang, mình mẩy rịt vàng như sơn-bánh tét. Lại phải ngồi nhà hàng, tay cầm nửa tay cầm dao, cắt ngược bành mị, có bữa trật dao cắt đứt sống [mũi]. Trời nóng nực mình lả mồ hôi, cho quạt máy chạy vù-vù, chờ còn hai cái tay dài thượt hia để rửa rửa cho thêm vệ-lịch. Còn một điều nữa là có nhiều người hay nói «tôi ghen cá-phê-lên-quá»!

Kể sơ một vài việc tưởng cũng đã phân biệt việc bắt chước phải hay là quai của họ dân Annam mình rồi, thì mình chọn cho hết mà đem vào đây để cho cả báo Đông-Pháp.

Bác cả Ngân với tôi vốn là thân-thiện. Bác có nói nhiều chuyện nghe cũng buồn cười, nên không nỡ giấu kín-quan, phải thuật ra đây cho mọi người nghe một chút.

Hôm nọ trời mưa nội quá nên tôi phải ra đường, đứng dựa gốc me mà hong mắt. Xa xa thấy vội bác cả Ngân ngoe ngoáy lên đến, tôi vội vã nắm tay mà chào hỏi. Sau khi hàng huyền han hỏi, bác cả nói:

— Thấy làm nhứt-trình, vậy thế gian này còn làm việc, sao thấy l hay nói tới quai.

— Bác nói thế mới làm. Có chuyện nào mà chúng tôi bỏ qua ở dân. Bạo này không nói đến thì ta báo khác, quí đồng-nghiệp chúng tôi

— Thấy nói như vậy sao việc người Annam theo văn-minh rồi họ bắt chước của Thánh-Hiền, để đến đến đến thì họ thần mà không ai bắt chước.

— Việc gì mà tôn tại lại thần? — Theo sách vở xưa có câu: «Ankhô dĩ dương xa phải hôn? Thế mà tại làm sao người Annam mình họ đua nhau mà bắt chước, bước ra khỏi nhà thì đi xe, rồi gặp nhau việc rồi họ hàng bữa đó. Thế có phải họ bắt chước một cái, họ bắt chước xe mà theo xe có hay không? — Tôi cười mà không đáp lại. Bác cả nói tôi giãy lắt rồi đổ phàm làm vậy: Tại gia tàng phụ, xuất gia tàng phu, mà họ phụ từ từ từ từ. Thấy giải được tôi chịu thua 2 giờ thuốc.

— Câu chữ cũ mèm, bác lại đổ tôi, chớ cần có nghĩa bao la chi khác nữa mà chớ.

— Thì thấy giải đi nghe thử mà.

— Ấy là người ta nói phàm làm con gái lúc chưa có chồng còn ở với cha mẹ, thì phải tàng mẹ cha; khi có chồng thì theo chồng, mà có rồi chồng chết thì phải ở với con.

— Làm rồi; tôi cho thấy giải lại một lần nữa và phải nhớ mà giải theo kiem thời, nghĩa là phải thay cả đời mới như thiên hạ vậy da.

— Tôi chịu thua, xin nhường lại cho bác.

— Thì ra thầy nhường lại cho tôi hay sao.

— Phải.

— Mà tôi nói ra, cảm cười.

— Không cười.

— Miêng thiên hạ đời nay (chớ không phải sách vở cũ) họ nói tại gia tàng phụ, nghĩa là lúc ở trong nhà, mình phải tàng con vợ mình! Xuất gia tàng phu, nghĩa là khi ra đường đi xe kéo, phải tàng thầy xa-phu!

— Ôi, nói gì ngan ngược quá nà. Ngan ngược làm sao? — Còn phụ từ từ từ từ, nghĩa là rồi thì tang xa phu bị xe hơi, xe lửa, xe điện càng nó chết, thì mình ngồi trên xe cũng phải chết theo!

— Tôi nghe nói tức cười nồn ruột, thiết bác này nhiều chuyện quá, Thánh-Hiền gặp bác chắc cũng phải chạy một, chẳng lựa là tôi. Nay xin kiểu như bác nào gặp sẽ đem tuận nữa.

Hồ-vân-Hiển

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

Nhà Công-hiến của Dân-quốc khai-trương, đối chứng điển-thuyết, nói Cách-mạng đối ba phen chẳng nên, chẳng phải muốn muốn người chấy mầu chẳng ngọt mà còn cho điều động cả nước, rừng sự lòng người là chín tỷ vậy.

Mình đem quân đội mang súng với bực Giáo-duc-tr, tra đối học khoán. Dùng lính ép người là mười tội vậy.

Khẩn nghịch đảng là Phương-Duy liên hiệp với Quân-dã là Lý-trung-Nghĩa, cùng quân-giới Chử-chế-Lực, Đổng-Á-Cang, Khương-quốc-Quang, Tả-ngạc-Son, Lưu-khối-Phái, Châu-chấn-Bàng, Giang-hữu-Quân, Huỳnh-diệu-Sanh, cùng đầu-mục thổ-phủ ở Hồn-khâu là Vương-kim-Phiêu, sắp đặt cơ-quan, mưu thâm dày việc.

Lại riêng cử Phiêu-thống tám người và làm chủ động, cả thiên-hạ đều hay, tuy số sách dốt rồi mà Chử, Đổng, Chấn, Pháp, Lưu, Châu, còn giam cầm đủ chứng chặc, là mười một tội vậy.

Cơ-quan bại lộ rồi đổ thừa tại Tôn-Vô, lại khiến quân tâm phước và bốn mươi người, chặn ngang đường đông mà ám sát Tôn-Vô là mười hai tội vậy.

Ngày trước lúc đi mua súng, trừ số thiết-thần nơi Hồ-Bắc ra, còn có súng Lâm-đồ-độc cáo báo rằng và còn giấu súng máy nhiều và đạn ba muôn viên. Giấu đây chung làm khi giết riêng là mười ba tội vậy.

Lúc này diễn triệu về kinh, là có ý khiến cho và đòi lòng bỏ dừ, theo lời cáo của Trình-thẩm nói và về tỉnh Ngạc-trung dâng vô bố trí các nơi, làm cho quân lực toàn cuộc là mười bốn tội vậy.

Ngoài mấy việc ấy còn đòi nợ khoán dâng giúp cho đảng viện, ăn bớt của công, làm cho thủ lớp lộn nhàn, mỗi việc mỗi làm phi pháp, kẻ đã chẳng biết, Ngươn-Hồng thấy vậy đứng cho

Dại-tổng-thống dạng làm có-vấn cao-dang quân-vụ, ra điều-tra Mông-cổ, không phải là không nhớ tiền công, may có biết ăn năn, ngày sau còn trở lại đảng chặc. Lại còn muốn đòi cự khoán, tỉnh có lập tư cuộc tại Thượng-hải, tư lập Đồn khấn vụ sở, một tháng đòi hơn một ngàn đồng. Phàm các có ấy, ăn còn số sư chưa mất, hoặc chờ tra ra quá có, đầu dưới tội trọng, thiết khó rộng dung. Các ngài là người mưu quốc-lão-thành, giữ gìn cho an trị. Thiết là Ngươn-Hồng kinh người. Thôn khiến để cái hồn lớn ầy cho Ngươn-Hồng, thì đi đại cả địa-phương, trở hết cả cuộc lớn, các ngài đầu chẳng giận trách, chớ như nhơn-dân thì sao? Chín hoặc có gọi là giết không phải chớ, giết không phải thời, giết không phải đạo, lấy lý pháp mà trách, lại có nào từ. Song trong chiều uống quanh có, còn có chỗ muốn cùng chặc đã ở trong, mà các ngài chưa thấu rõ.

Như Võ-Xương dưng lúc Cách-mạng còn dư, binh dinh cả nhóm, địa-thể quân người, chặn ngang đường đông, Võ lên cầm trọng binh núp trốn trong tổ-giới, (tổ-giới là phần đất của ngoại-quốc muốn ở buôn bán lập Lãnh-sự Công-sứ văn-văn). Có một lần bắt dặng, cang qua lưng lấy, đã đại cho sanh linh, lại làm cho sự giáo-thiệp sanh ra hư hại ai chịu thừa tội ấy? Huân Bắc-kinh là kinh đô thủ nhất của Dân-quốc, muốn đông nhóm động, nếu chẳng phải là lần tỉnh, có khác gì là định bang. Nên phải minh chính diện bình, từ bày trong thiên hạ, lường nơi danh nghĩa, đường chặc bẻ chi, ầy là sự cũng chặc đã là một vậy.

VIÊN-HOÀNH.

(Sưu sẽ tiếp theo).

KIM-VÂN-KIỀU TÂN GIẢI

(Tiếp theo)

317. Ghé lên ngồi tới sân sân,
Phòng trong mới đã giục năng
bước ra.

318. Nổi mình thêm tức nổi nhà,
Thêm hoa một bước, giọt hoa
mấy hàng.

319. Ngại ngần thẹn gió sương,
Nhìn hoa bóng thẹn, xem gương
mặt đầy.

320. Mối còn vêu tóc bắt tay,
Điện buồn như cúc, điện gây như
mai.

321. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

322. Mối còn vêu tóc bắt tay,
Điện buồn như cúc, điện gây như
mai.

323. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

324. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

325. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

326. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

327. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

328. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

329. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

330. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

331. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

332. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

333. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

334. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

335. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

336. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

337. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

338. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

339. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

340. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

341. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

342. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

343. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

344. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

345. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

346. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

347. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

348. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

349. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

350. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

351. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

352. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

353. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

354. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

355. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

356. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

357. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

358. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

359. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

360. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

361. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

362. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

363. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

364. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

365. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

366. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

367. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

368. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

369. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

370. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

371. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

372. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

373. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

374. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

375. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

376. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

377. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

378. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

379. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

380. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

381. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

382. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

383. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

384. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

385. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

386. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

387. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

388. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

389. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

390. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

391. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

392. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

393. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

394. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

395. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

396. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

397. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

398. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

399. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

400. Dân-do cần sắc cần tài,
Ép cung cam-nguyệt, thử bài quạt
thi.

